

Міністерство освіти і науки України
Державний вищий навчальний заклад
«Херсонський державний аграрний університет»

НАУКОВО-ІНФОРМАЦІЙНИЙ ВІСНИК

ВИПУСК – 10

**ЗБІРНИК ІНФОРМАЦІЙНИХ ПОВІДОМЛЕНЬ, СТАТЕЙ,
ДОПОВІДЕЙ І ТЕЗ НАУКОВО-ПРАКТИЧНИХ КОНФЕРЕНЦІЙ
ВИКЛАДАЧІВ, АСПІРАНТІВ, МАГІСТРІВ, СТУДЕНТІВ**

Херсон - 2018

розведення та виробничі й економічні умови конкретного господарства.

Встановлено, що кількість кормових одиниць, які містяться в раціоні, перевищують норму для всіх статевих – вікових груп, що позитивно відображається на продуктивних показниках овець.

Раціони овець таврійського типу асканійської тонкорунної породи різних статевих-вікових груп у зимовий період складаються з грубих і концентрованих кормів. Раціони відповідають фізіологічним потребам організму овець і забезпечують добрий апетит.

У господарстві заготовлені корми різняться за якістю. Кращі з них (сіно, силос) залишають для ягнят, баранів-плідників і вівцематок на період ягніння. Солому згодують у холодний період і вводять у раціони для вівцематок у першу половину суягности. Концентровані корми згодують передусім ягням, баранам - плідникам і підсисним вівцематкам, а також тваринам низької вгодваності. Силос використовують для всіх статевих і вікових груп тварин.

За власними спостереженнями, краще вівці поїдають корми вранці. У першу годівлю їм згодують соломку ярих культур, силос дають в обід після дачі сіна.

Напувають овець не менше одного разу, підсисних вівцематок – два рази на добу. Після напування їм роздають сіно.

У літній період пасовищна трава – найцінніший корм для овець. Суха речовина молоді трави за вмістом енергії близька до концентрованих кормів і значно переважає їх за вмістом повноцінних білків та інших поживних і біологічно активних речовин.

Восени за бідного травостою на пасовищах овець підгодовують сіном чи силосом. Під час ранкових заморозків, перед вигоном на пасовище, тваринам дають 0,4–0,5 кг сіна. Так поступово овець з пасовищного корму переводять на зимовий раціон.

Висновок. Аналіз годівлі овець таврійського типу асканійської тонкорунної породи показує, що рівень годівлі у господарстві відповідає нормам, як і зимовий, так і в літній періоди.

УДК 636.08

ДОВЖИНА ВОВНИ ТА ЇЇ ВПЛИВ НА ПОКАЗНИКИ ПРОДУКТИВНОСТІ ОВЕЦЬ ТАВРІЙСЬКОГО ТИПУ

Тригуба І. – магістрант 1 курсу, ХДАУ,
напрям підготовки - ТВППТ,
Корбич Н.М. - науковий керівник к. с.-г. н,
доцент, ДВНЗ «ХДАУ»

Однією із важливих галузей сільського господарства є вівчарство, яке за різноманітністю одержуваної продукції (вовна, баранина, овчини, смушки,

молоко), займає провідне місце серед інших галузей тваринництва. До недавнього часу воно було досить вигідною в економічному відношенні галуззю тваринництва. Але, за останнє десятиріччя відбулося значне зниження виробництва продукції вівчарства, що зумовлено багатьма господарськими та загальноекономічними факторами. Одна з основних причин занепаду галузі стала відсутність ринку на продукцію вівчарства, монополізм переробних підприємств, які через свою неплатоспроможність перестали заготовляти у вітчизняних товаровиробників вовну - все це призвело до ліквідації поголів'я овець.

Ідеологія державної підтримки галузі тваринництва потребує кардинальної зміни, яка має бути спрямована виключно на створення в найкоротші терміни умов для виходу тваринництва на ефективне виробництво та повне забезпечення внутрішнього ринку високоякісною, конкурентоспроможною, екологічно безпечною сировиною. Вимогою часу стала необхідність виробляти те, що можна продавати, а не продавати те, що вироблено [1,2].

Метою роботи є дослідження особливостей показників продуктивності овець різних статевих - вікових груп таврійського типу асканійської тонкорунної породи з урахуванням довжини вовни з ціллю використання одержаних даних в селекційно-племінній роботі з породою в господарстві «Асканія-Нова».

Відповідно до мети роботи поставлені наступні завдання:

- скомплектувати групи за довжиною вовни:
 - I група - барани-плідники (до 11,5 см; від 12 до 13 см; 13,5 і більше см);
 - II група – вівцематки (до 8,5 см; від 9 до 11,5 см; 12 і більше см);
 - III група – баранці (до 11,5 см; від 12 до 14,5 см; 14 і більше см);
 - IV – ярки (до 11,5 см; від 12 до 14,5 см; 15 і більше см).
- оцінка продуктивності овець різних статевих-вікових груп з урахуванням їх довжини вовни;
- оцінка економічної ефективності проведеної роботи.

Встановлено, що барани-плідники III групи (довжина вовни до 13,5 і більше см) мали більшу живу масу – 122,8 кг, їх перевага над баранами плідниками II групи (довжина вовни 12,0-13 см) склала 15,4 кг або 12,5%. Різниця між баранами-плідниками I і III групи становила 17,8 кг, що складає 14,5%. Вищі показники виходу митого волокна також відмічено у баранів-плідників III групи (довжина вовни 13,5 і більше см), що складає 64,18%, перевага над баранами-плідниками I групи (до 11,5 см) - 8%. Різниця за виходом митого волокна між баранами-плідниками III і II групи (12,0-13 см) складає 7,02 %. Вищі показники виходу митого волокна у баранів-плідників третьої групи вплинули і на вищий настриг митої вовни. Так, настриг митої вовни склав у баранів-плідників першої групи склав 6,31 кг. Перевага баранів-плідників з довшою вовною (III група) склала 0,25 кг, або 3,8%. Найменші показники настригу митої вовни характерні для тварин з проміжним значенням довжини вовни (II група). Так, перевага баранів-плідників III групи склала 0,48 кг та I групи – 0,23 кг.

Доведено, що вівцематки III групи (довжина вовни 12 і більше см) мали більшу живу масу - 68,5 кг, їх перевага над вівцематками I групи (до 8,5 см) - 4,5 кг або 6,5%. Різниця між вівцематками III і II групи (9-11, 5 см) становила 3,9 кг, що складає 5,2%. За виходом митого волокна одержано аналогічні показники. Вищі значення були відмічені у вівцематок з довшою вовною. Перевага вівцематок III групи над I становить 3,9 % та над вівцематками II групи - 1,6%. За настригом митої вовни відмічена аналогічна закономірність як і за живою масою, тобто вівцематки з довшою вовною мали вищі показники настригу митої вовни. Так, у вівцематок III групи (довжина вовни 13,5 см і більше) настриг митої вовни склав 3,90 кг, їх перевага над вівцематками I групи (довжина вовни до 11,5 см) становила 0,71 кг, або 18,2 %, над вівцематками II групи відповідно 0,26 кг, що становить 6,6 %.

Барани-річняки III групи (довжина вовни до 12 см) мають більшу живу масу - 75 кг, їх перевага над баранами-річняками I групи (до 11,5 см) склала 7,8 кг або 10,4%. Різниця між баранами-річняками III і II групи (12 - 14,5 см) становила 0,2 кг, що складає 0,26%. Найбільший відсоток виходу митого волокна мали баранчики-річняки III групи (з довжина вовни 12 і більше см) - 53,71%. Перевага над баранчиками-річняками I групи (до 11,5 см) склала 9,04%. Між баранчиками-річняками III і II групи (12-14,5 см) різниця становила 1,43%. Барани-річняки III групи (довжиною вовни 12 і більше см) мали більший настриг митої вовни - 7,48 кг, їх перевага над баранами-плідниками I групи склала 0,89 кг або 11,8%. Різниця між баранами-плідниками II (12-14,5 см) і III групи становила 0,35 кг, що складає 4,6%.

Встановлено, що ярки III групи (довжина вовни 15 і більше см) мають більшу живу масу - 56,8 кг, їх перевага над ярками I групи (до 11,5 см) склала 4,4 кг або 7,7%. Різниця між ярками III і II групи (12 - 14,5 см) становила 2,1 кг, що складає 3,6%. Найбільший вихід митого волокна мали ярки III групи (15 і більше см) - 57,01%. Ярки II групи (12-14,5 см) мали менший відсоток виходу митого волокна на 1,63%. Тварини I групи (до 11,5 см) порівняно з III групою мала менший вихід митого волока на 3,9%. Ярки III групи (довжина вовни 15 і більше см) мають більший настриг митої вовни - 3,97 кг, їх перевага над ярками I групи склала 1,03 кг або 25,9%. Різниця між ярками III і II групи становила 0,32 кг, що складає 8,0%.

За результатами проведених розрахунків встановлено, що вищі прибутки від реалізації баранини мали тварини з довшою вовною всіх статево-вікових груп, які коливалися від 2397,5 грн. у вівцематок до 4298 грн. у баранів-плідників. Різниця з найменшими показниками, яка характерна для тварин I групи склала відповідно 157,5 та 623 грн./гол. За умови реалізації немитої вовни відмічено аналогічну закономірність вищі прибутки мали тварини з довшою вовною, максимально - 548 грн. від баранів-плідників та мінімально - 342,5 грн. від вівцематок. Рівень рентабельності за умови реалізації баранини та немитої вовни може коливатися від 5,85% у вівцематок (I група) до 25,18% у баранів-плідників (III група). За умови реалізації баранини та митої вовни рівень рентабельності може збільшитися від 0,69% (ярки I група) до 11,68%

(баранчики III група).

У результаті проведено аналізу показників живої маси та основних фізико-механічних властивостей вовни господарству пропонується направити селекційно-племінну роботу на покращення показників довжини вовни овець таврійського типу, так як наявність тварин з вовною коротшою за 11,5 см негативно впливає на загальний рівень рентабельності галузі вівчарства.

УДК 636.08

ПРОДУКТИВНІСТЬ ТА ВІДТВОРЮВАЛЬНІ ПОКАЗНИКИ М'ЯСО-ВОВНОВИХ ОВЕЦЬ ДПДГ «АСКАНІЯ-НОВА» ЧАПЛІНСЬКОГО РАЙОНУ ХЕРСОНСЬКОЇ ОБЛАСТІ

Бурдельна Н. - *магістрант I курсу, ХДАУ,
напряму підготовки - ТВППТ,*

Корбич Н.М. - *науковий керівник к. с.-г. н,
доцент, ДВНЗ «ХДАУ»*

Заруба К.В. – *керівник виробничої
практики, к. с.-г. н, ст. наук. співробітник
Інституту тваринництва «Асканія-Нова»*

Метод якісного перетворення товарного вівчарства у високопродуктивне, заснований на кросбредизації, реальний лише при умові забезпечення овець користувальних стад кормами та високоцінними баранами-плідниками. Тому постановка питання щодо виведення в Україні нової м'ясо-вовнової породи була досить актуальною.

Асканійська м'ясо-вовнова порода овець з кросбредною вовною із п'ятьма внутрішньопородними типами - нова вітчизняна порода, затверджена у 2007 році.

За даними додатку 5 до Положення про Державний реєстр суб'єктів племінної справи у тваринництві «Кількісні та якісні показники продуктивності стада і виробничо-господарської діяльності суб'єктів племінної справи з розведення овець станом на 31.12.2016 року», під час проходження виробничої практики у господарстві в лабораторії вивчення Інституту тваринництва «Асканія-Нова», було оцінено та опрацьовано показники продуктивності овець асканійської м'ясо-вовнової породи з кросбредною вовною.

Відтворювальні показники характеризують можливість розвитку асканійської м'ясо-вовнової породи з кросбредною вовною даного господарства з перспективою на подальше збільшення поголів'я.

У господарстві використовують під час парувальної компанії лише штучне осіменіння маточного поголів'я, ручне парування в господарстві відсутнє. Для осіменіння використовують лише поголів'я баранів-поліпшувачів.

За минулий рік під час ягніння було одержано 858 голів ягнят різних